

V Ž V ŽUČ

HUMORISTIČKA

ZAVISNA NOVINA

Godina: **jedanaesta** Serija: **D** Broj: **7**

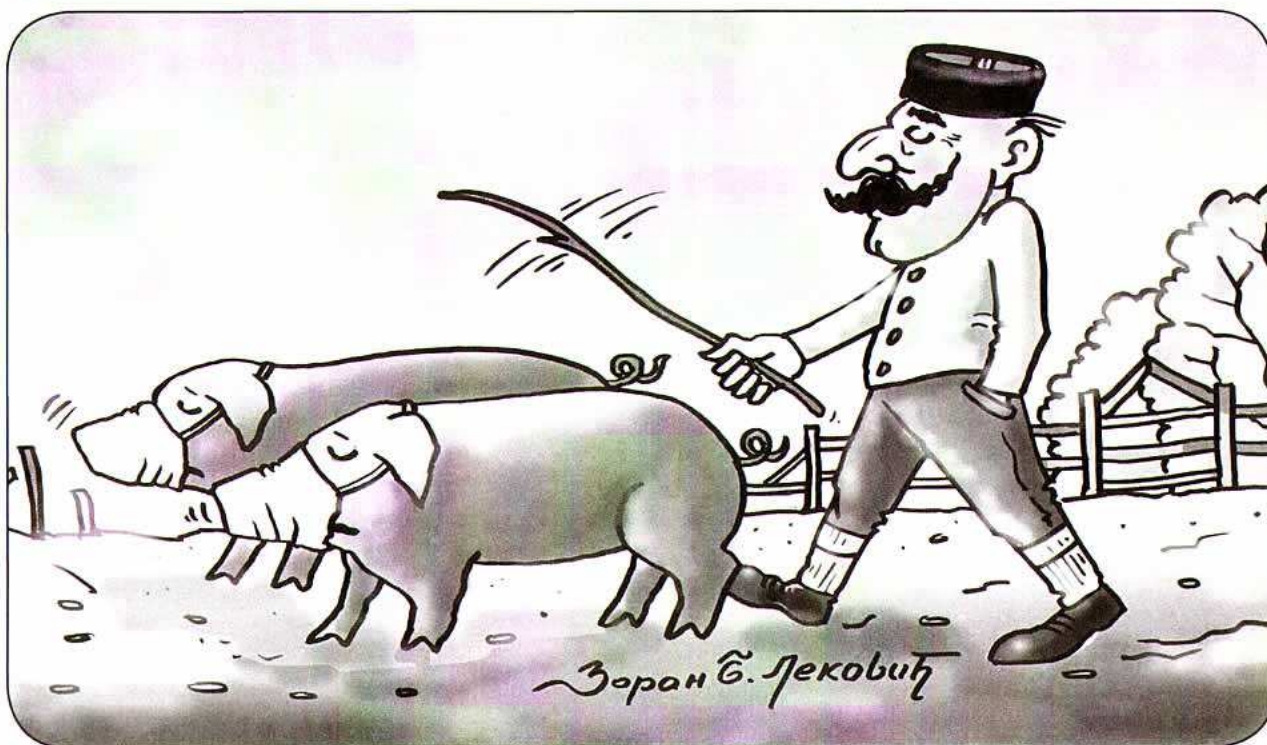
Cijena: s festivalskim popustom **1€**

M.

Vaistinulažu?

Aleksandar Čotrić

GUŽVA

Na izlazu iz bivše zgrade Banovine, u kojoj je pored organa lokalne uprave smješteno još nekoliko republičkih službi, sreće Sloba Darića neki poznanik, i pita ga gdje je bio:

- Uuuuu issppppposstavu! - odgovori Sloba.
- A zašto tamo?
- Daaaaa tražžžim poooossao!
- Kakav posao?
- Daaaa buuuudem špiii-ijun!
- I, jesu li te primili?
- Neeee! - tobože ljuto odgovori Sloba.
- A zašto ... Što su ti rekli?
- Neee moogu dooć na reed! - odgovori Sloba.

(Iz knjige
OVOGA NIĐE NEMA,
Vesko S. Pejović)

DOVUCI SE

Stevo Đurov Dobrljanin sjedi ispred kuće.

Zove ga brat s jednog obelara:

- Ooooo, Steeeevoooo!
- Evo me, oooo!
- Dođi odmah ovamo, jedan ne biooooo!
- A kojega ću ti crnoga daola? Nijesam te preželio!
- Slomio sam noguuuuu!
- Pa, dovuci se na tu druguuuu!

(Iz knjige
BEZ UZLA NA JEZIK,
Đorđije Radonjić)

UBIJANJE

Moji aforizmi su toliko dobri, da je svaka riječ suvišna.

Političari su započeli prljavu kampanju. Pružili su ruke građanima.

Direktor se ubija od posla. Oslobađa se viška radne snage.

SREĆA

- Ima li u Plavu i Gusinju još takvih kao što si ti? - upita, s primjetnom ironijom, jedan pisac Zuvdiju Hodžića.

- Ovakvih kao ja ima dosta, ali takvih kao ti, srećom, malo! - odgovori mu Zuvdija.

(Iz knjige
PLAVSKO-GUSINJSKI
BISERI,
Ibrahim Reković)

OD POSLA

Kod nas ima puno časnih ljudi. Ali, čast izuzecima!

Kad se vođa nakašljao počeo je govor o svinjskom gripu.

Bojan Rajević

Izdavač:

Bijeli Pavle

Kulturno-informativni centar Danilovgrad

Danilovgrad 81410, naselje Jastreb bb

tel. 069/033-117, 020/810-820

Žiro račun: 510-5707-88, CKB Podgorica

Poštarina plaćena u gotovom, honorari na veresiju.

Direktor i čelni urednik:
Dragan Mitov Đurović

Odgovornost kolektivna

– pojedinačna:

Radomir Racković

Urednik
za tekst:
Veljko Rajković

Urednik

za karikaturu:

Darko Drljević

Grafički
urednik:
Ratko Mugoša-Mugi

Priprema:

Bojan Popović

„Medeon” — Podgorica

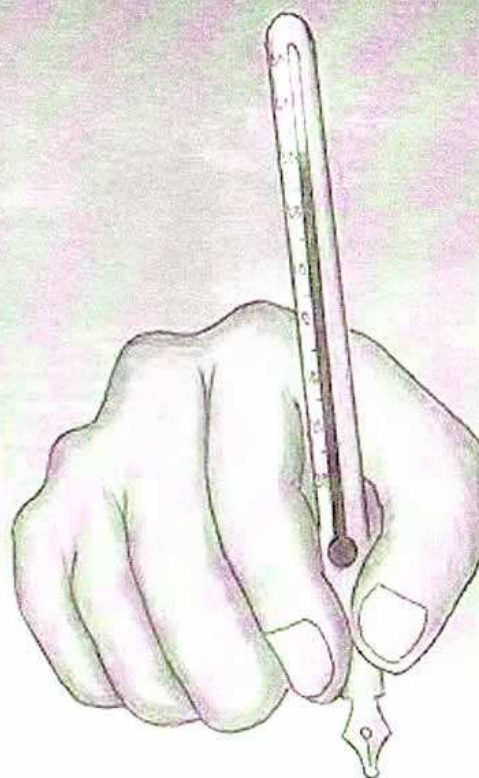
DOBROTVORI

Plantaze

*Dobra šala nastaje kad se za nju
upotrijebi sva naša ozbiljnost.*

Tomas Man

Na naslovnoj strani: nagrađena karikatura Mirka Zulića

NIKSEN TRADE
ČAVOR d.o.o. KOTOR

fotoBONI
Slike dok trepneš!

UZIMANJE MJERE Dejan Tofčević

Nastavljamo igru posle mata.
Vučemo diplomatske poteze.

Mentalni sklop mu je ispravan
samo kad je pokvaren.

Izdalo me pamćenje!
Srećom, ne raspolaže
najvažnijim informacijama.

Sirotinji nema broja
jer joj vlada uzima meru.

Naše uspehe neće pomračiti
ni činjenica da ih nema.

Daleko bilo
je stiglo do puškometa.

Prase na Božić?
To je duhovna hrana.

Osedeo sam preko dana.
Mislio sam da je noćna mora.

DRAVA

Jutros mi je „na ruke” stigao tačno dve stotine trideset i osmi tekst ove godine. U fiokama odavno nema mesta, pa sam ih stavljao na sto, sve dok nisu počeli da smetaju. Posle toga sam ih sve prebacio u ugao ispod prozora, i sada je to jedna prilično velika gomila. Ko zna koliko dobrih i talentovanih pisaca leži na ovoj nepročitanoj gomili, mestimično pomešanih sa slojevima višemesečne prašine.

Sutra je ponedeljak, najbolji dan za novi početak. Sigurno će mi trebati barem sat vremena da ih snesem do kontejnera. Eto, kolika je to gomila!?

Dejan Tofčević

ZBRDA-ZDOLA

Crna Gora je sva
zbrda-zdola!

Ti si mi sve na svijetu!
- reče Adam Evi.

Postoji Jaz između Tivta i
Budve!?

Na nekog se lijepe žene,
a na nekog muve!

Popio je svu pamet.
Pijana budala!

VLADAN ČIZMOVIĆ ČIKI

Čašu leda
još niko ne popi!

Recept za žene:
Bariti, peći na laganoj vatri,
miješati - i paziti da ne zagori!

Tarzani se okupljaju

Mene je donijela roda.
Zato sam klempav.

Nije sve crno u Etiopiji.
Tamo je naš ambasador.

NASTRANA ŽENA

Razbio sam fotoaparat stranom izveštaču.

Ne želim da kvari sliku o mojoj zemlji!

Idem na veče humora i satire.

Razgovaraćemo o demokratiji.

Neki to vole vruće.

Zato stalno podgrevaju narod.

Teško je pisati srpsku dramu.

Ima mnogo obrta.

Moja žena je nastrana.

Čim legnemo, okrene mi zadnjicu!

Razrešićemo mi sa mangupima

u našim redovima.

Sve ćemo ih postaviti za ambasadore.

Lako je kod nas uvesti konja u skupštinu.

Teško ga je posle izvesti.

RADE ĐERGOVIĆ

Tek kad su mi odrali kožu
shvatio sam koliko mi je dobro stajala.

Nikada nijesam manje vjerovao
a više se krstio.

Mijenjam svijetlu budućnost
za bolje plaćenu neizvjesnost.

Da je trku shvatio kao bježanje
osvojio bi prvo mjesto.

Doktor je istorije.

Ima pravo da izmisli jednu bitku.

Taj zna sa ribama.

Sitne lovi, krupne kupuje.

Tek kada glupaka pohvališ
osjetiš raskoš gluposti.

Braneći groblje

proširili su ga.

Najmanje dobijamo

od kada daju sve od sebe.

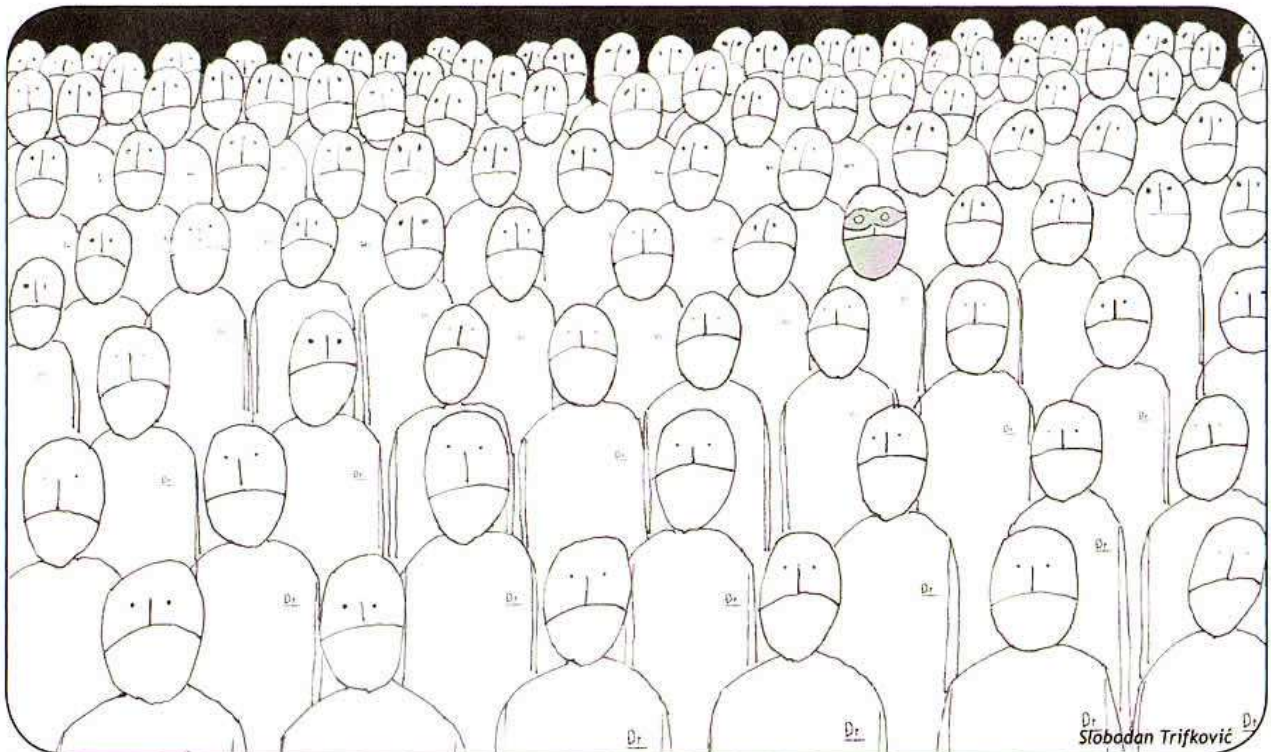

Nije lako s nama!

Zato ćemo ponovo njih izabrati.

VLADISLAV VLAHOVIĆ

SVE OD SEBE

ZA RUKU PRAVDE

Mogao je rat da prođe i bez nas,
ali bi to bilo kao sarma bez mesa.

Kad donosi poziv od suda
poštar zvoní tri puta.
Po tome znam da nisam kod kuće.

Skoro svaki dan idem na neko glasanje,
a svake četvrte godine spavam sa ženom.

Redovno obavljam sve svoje
građanske i bračne dužnosti.

Korak vas deli od uspeha.
Ali, za taj korak morate
još malo da raširite noge.

Narod bi trebalo da shvati
da nema hleba bez motike
i da, već jednom, navali sa motikama.

A ovaj dijamantski prsten
gospodine sudijo,
to vam je za ruku pravde.

U crnogorskoj nacionalnoj kuhinji
najpopularnija su gotova jela.

Našu državnu delegaciju,
kako i priliči takvoj ekipi,
prati naš lutajući reporter.

Vlast smatra da novi izbori
ne bi ništa rešili,
jer bi ona opet pobedila.

Ako u meni čuči genije,
znači da sam ja veći od njega.

Ako smo mi manastirska braća
Kese nam nisu časne sestre.

Lokalni moćnici ne znaju za hranice.

Milan Todorov

ŽIVOTNA FORMA

Naši političari moraju mnogo da lažu
da bi narod imao vlast kakvu zaslužuje.

Dželat se odrekao honorara
u humanitarne svrhe.
Novac će biti uplaćen
na žiro račun žrtve.

Rat je, kao za inat, počeo baš u petak,
tako da mi je pokvario
sve planove za vikend.

Ja tvrdim da mi nismo činili ratne zločine,
a ako ih je i bilo, mi za njih ne znamo.

Kod nas više ne vlada jednoglasje.
Ja u svojoj glavi čujem
i neke druge glasove.

Na telu žrtve nema
nikakvih tragova nasilja.
Nedostaje samo glava.

Demokratija je kod nas ušla
u sve pore društva.
I tu joj se gubi svaki trag.

Vampir je pokojnik
u životnoj formi.

Iako vlada čini sve
da građanima bude bolje,
oni uvek nađu načina da prežive.

Situacija je gora nego ikad,
pa teška srca moramo da priznamo
da u našem društvu nije sve idealno.

Čovek treba da radi ono što najbolje zna.
A ja znam da ništa ne znam.

Ove nedelje ne radim.
Koristim bolovanje od prošle godine.

Zoran T. Popović

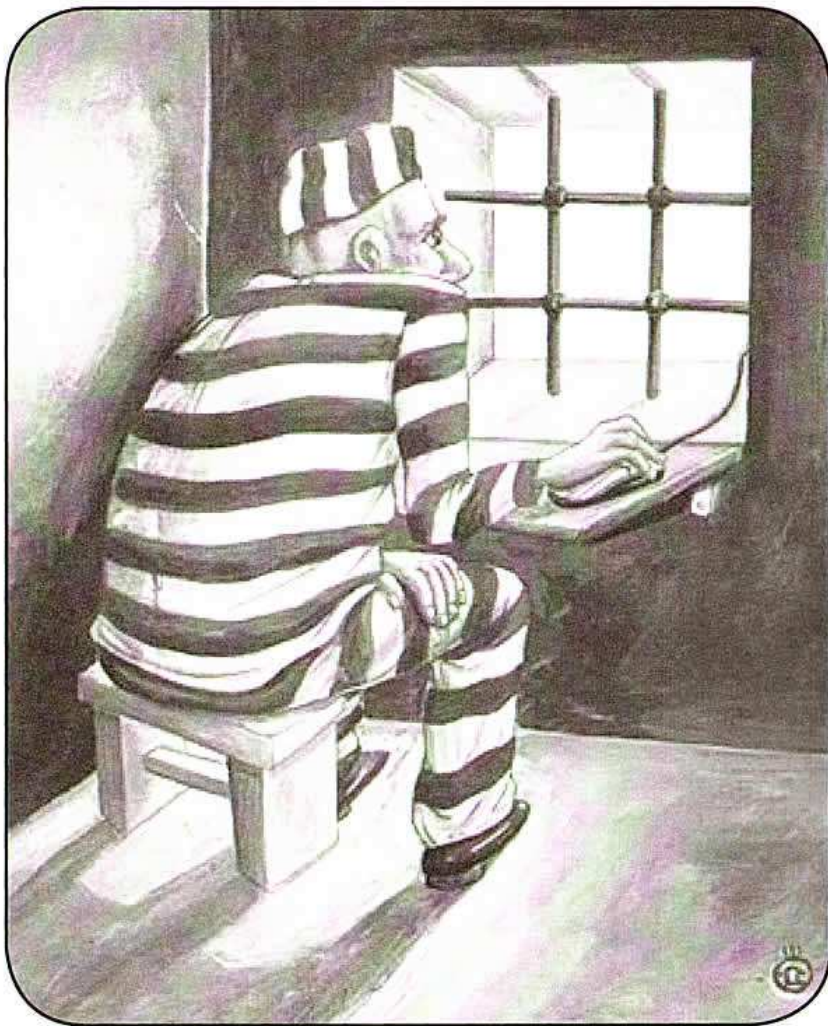
Bajka

 ILIJA LAKUŠIĆ

Za ovu priču nije važno kako sam dospio u ćeliju broj sedam. Bitno je da sam se konačno skrasio. Rešetke na prozoru su od debelog kovanog gvožđa sa vješto obrađenim završecima koji podsjećaju na cvjetove. To pojačava utisak prirodnog ambijenta. Trenutno sjedim na širokoj klupi koja mi noću služi i kao krevet, toliko su stvari osmišljene.

Nije da jedem mnogo, ali mora se od nečega živjeti. Zato sam danas oko 10 časova, kada je stražar otvorio prozorčić na vratima, rekao: „Gospodine, ja sam gladan”. Nije rekao ništa, samo je naglo otvorio, ušao i udario me pesnicom u stomak. Kako sam neoprezno jauknuo: „uh!”, oštro je odbrusio: „Šta uh!”, udario me još jednom i pronicljivo pogledao da li sam shvatio. Kada se uvjerio da kapiram, potapša me nogom i izađe napolje.

Ostao sam sa Čm i, držeći se za stomak, dugo razmišljao o tome kako sam mogao pogriješiti u procjeni da sam gladan. Bilo je očigledno nesmotreno istupiti sa tako prostom izjavom pred stražarom koji je intelektualac u svom poslu. On je svakako bio u pravu, vidjelo se i po tome što sam od njegovih udaraca pao na beton. Sada sam sa tim već načisto i gledam kako se ponovo otvara onaj isti prozor na vratima. To je stražar; poznajem ga po kapi i očima iz kojih izbija čitavo zakonodavstvo. Pomislio sam – ne bi on udario mene da nije bliskosti i da po tom osnovu ne osjeća pravo, pa i obavezu kada to zahtijeva priroda posla. To me ohrabri i iznenada rekoh: „Gospodine, ja sam žedan.” Bože, on nije stražar nego ekspert! Ona scena od prije nekoliko sati ponovi se do sitnih detalja: otvaranje vrata, udarci, jedan pa drugi... savršeno. Podižući glavu iz ločke krvi, stidio sam se svoje žeđi. „Čuj, ja žedan”, ponavljao sam poluglasno, stresajući prašinu sa sebe.

Ne kažu uzalud: „Zatvor je škola.” Sad već duboko razumijem tu sentencu. Bilo bi krajnje nerazumno da istraživam u ubjedenju da sam gladan i žedan. Čemu to da redovno jedno tražim, a drugo dobijam? Ima neko ko je plaćen da zna šta meni treba. Ne možemo svi znati sve, nijesam više naivan. Kad god se otvori prozorčić na vratima ozaren sam činjenicom da znam šta treba reći. „Gospodine, ja hoću batine”, kažem

sa ponosom jer znam da je to ono šta ću dobiti. Bože, uvijek se to vidi; stražar je ekspert: kvaka, dva koraka naprijed, udarac, oštar pogled, dva koraka nazad i kvaka. Bilo bi neprofesionalno da kaže doviđenja. Pošto sam razumno biće, sve sam brzo shvatio i očekujem ga u strogim vremenskim razmacima. Ako zakasni za koji minut, već počnem da se nerviram i, u nedostatku komunikacije, bijem glavom o zid.

UBIJANJE D DOSADE

Savo Martinović

U toku rata sam se ubijao od dosade.
Bio sam berberin na Ravnoj Gori.

Tek kad nam vlada ispuni sve zahtjeve,
izaći ćemo na ulice! -
poručuju radnici gradske čistoće.

Žrtve su bile uzaludne,
jer smo postigli
ono za što smo se borili.

Sudija je zaustavio
igru
da bi igrači na miru
posmatrali obračun
navijača.

Naš takmičar na sto
metara
ušao je u cilj prije
nego što se publika
razišla.

Oni koji misle da sam sitna riba,
preuveličavaju stvar.

Volim pop muziku,
ali ne volima da mi pop pjeva.

Robijaš bi volio da živi na slobodi,
ali mu nije suđeno.

Nedelja je dan koji posvećujem precima.
Idem u zoološki vrt.

Poslanici su odlučili
da se grade komforni zatvori.
Oni uvijek misle na svoju budućnost.

Veljko Rajković

Naše napredovanje
nikome ne može da promakne.
Posrćemo na svakom koraku.

Crnogorci ništa ne rade na sebi.
Plaše se visine.

Narod nije stoka.
Stoka ne glasa.

Poštuju devet božjih zapovijerti.
Samo krađu.

Olimpijanac sam od
kad sam stasao.

Svakog dana
ispunim
normu.

Kod nas
lopovi nemaju
šansi.

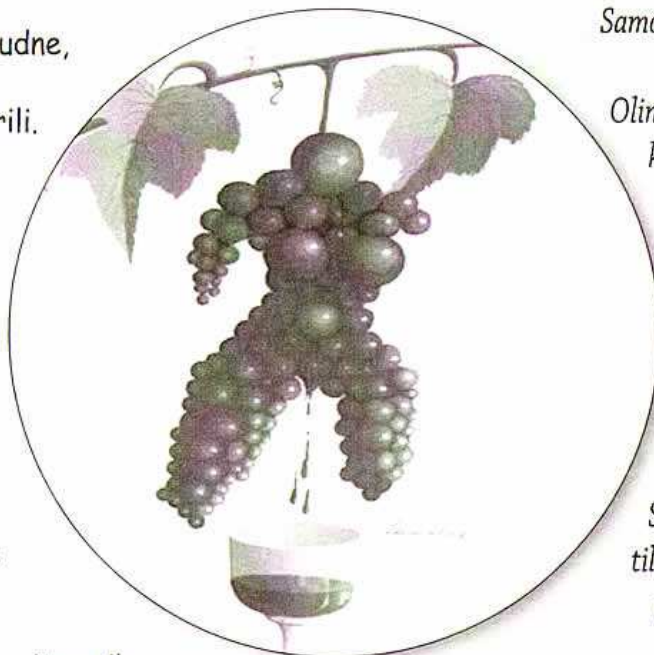
Svaku su iskoris-
tili u prethodnom
mandatu.

Prerano je za kritiku vlade.
Još nije bivša.

Na maskenbalu sam prepoznao taštu.
Pogledi nam se nijesu sreli,
jer sam ja gledao u metlu.

Moja supruga je fenomen.
I kad mršavi, ne gubi na težini.

Materijalno sam se obezbijedio.
Sačuvao sam, svoju kožu.

S
T
R
A
H
O
D
V
I
S
I
N
E

NINUS

NINUS NESTOROVIĆ

OSTALO JE DA UČINIMO POSLEDNJI KORAK
PRE NEGO ŠTO UĐEMO U EVROPU:
SKIDAJ GAČE!

NAPRAVILI SU VELIKU UŠTEĐU.
PRIPREMILI SU JEDNU ČITULJU
ZA CEO NAROD.

STVARNOST NAM JE LOŠA.
DOK SE NE POPRAVI,
PREKINUĆEMO SVAKI KONTAKT SA NJOM!

MI ZEŽAMO KRIZU, KRIZA ZEŽA NAS ...
ZATO I VREDI ŽIVETI U SRBIJI.
JER OVDE JE ŽIVOT ČISTO ZEŽANJE!

JE

NE DAJTE KRIZI DA ODE!
ONA NAM JE SVE ŠTO IMAMO.

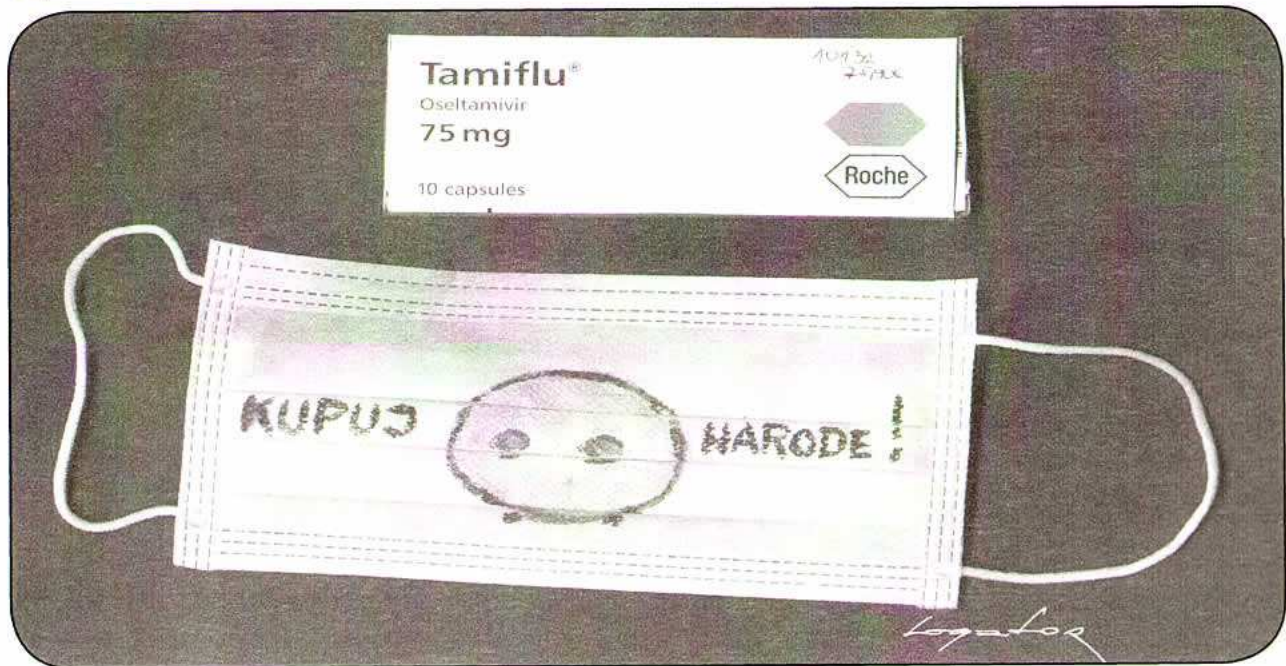
PARTIZANI SU FAŠIZAM OSUDILI NA SMRT.
NI SLOBODA NIJE BOLJE PROŠLA.

KADA VIDIM ZA ŠTA SAM ŽIVOT DAO,
DOĐE MI DA SE OBESIM!

ISTORIJU SMO PISALI KRVlju.
AKO NISTE GADLJIVI, PROČITAJTE JE!

SA VRHA JE POGLED LEP,
ALI SE SA DNA SVE BOLJE VIDI.

PLUS

DUGOTRAJNE PRIPREME

Nas dva brata oba ratujemo ...
Jedan u četnicima, drugi u partizanima.

Nas i Rusa 200 miliona – gubitaka.

Van sebe smo!
Mali, ali značajan korak ka Evropi.

Štrajku gladu su prethodile
dugotrajne pripreme.

Stečajna masa: ožalošćena porodica.

Radomir Racković

Srbi i Crnogorci su braća.

A, to se plaća.

Mi na njegova vrata
a organizovani kriminal iskoči kroz prozor.

Šećerane u Vojvodini prodate su
za po jedan dinar. Za te pare
Crnogorci ne bi mogli dobiti ni šećernu bolest!

Probili su ozonsku rupu ...
Silovanje ili gubitak nevinosti?

ULAZ OTPOZADI

Izvršilac pljačke je poznat.
Traga se za goniocem.

Na vratima kancelarije
generalnog direktora piše:
Ulaz otpozadi!

Najveći učinak
postiže se jednim prstom.

Ima garanciju za dug život.
Dobio je još deset godina.

Odmah se vraćam!
Dodite sutra.

Kultura briše sve granice.
Pozorište se preselilo u parlament.

Kad ne bi bilo toliko stoke,
bilo bi mlijeka i za sirotinju.

Bio je uvijek prvi.
Gonili su ga jači.

MILORAD JOKNIĆ

OKO KOLO

Ne treba razbijati glavu sitnicama.
Treba uzeti nešto krupnije.

Nije ni čudo što smo ovako pukli
kad se skoro svako duva.

Niko ne zna
što nosi noć, a što mrak.

Nije on zaostao
nego je išao okolo.

Sve ima svoju cijenu
a posebno kad je besplatno.

Ljubomir Bulatović

KOKETA

Živim psećim životom
jer neću da budem džukela.

Nema privilegovanih.
Ima samo onih koji to nijesu.

Počeo sam da se bavim politikom iz hobija,
a oni se bave samnom iz zanata.

Javna informacija?
Koketa koja tvrdi da je nevinna.

O ukusu ne raspravljamo,
jer ništa nijesmo okusili.

VESELIN BRNOVIĆ

VOAJERI

Današnji voajeri gledaju
kako drugi jedu.

Sprečimo odliv mozgova iz Srbije,
jer će nam ostati samo ovi bez mozga.

Političar treba da je sposoban
da izvuče novac od bogatih,
a glasove od siromašnih.

I budale imaju pravo da daju mišljenje,
jer predstavljaju većinu.

VESELIN MILIĆEVIĆ

DRAGUTIN MINIĆ KARLO rođen je u Kruševcu 1942. godine.

Bavio se novinarstvom, i bio glavni urednik nekoliko listova (TV REVIJA, Magazin plus, Top press), urednik u Ježu, Bazaru i Politici. Satirom se bavi od 1998. godine, kada je počeo saradnju sa Ježom. Dobitnik je nagrada za satiru, među kojima su: Radoje Domanović (dva puta), Jovan Hadži Kostić, Zlatni Jež, Dragiša Kašiković, Vibova nagrada, Vuko Bezarević, Zlatna kaciga, bugarski Aleko...

Od deset objavljenih knjiga devet su satirične: Deset godina koje su potresle svest, Profajler 1 i 2, Karlove priče i Nove Karlove priče, Jugosloveno od raja, Dnevnik besne tinejdžerke, Kratka pamet, Nacionalistička geografija... Uskoro izlaze i Treće priče. Živi i radi u Beogradu, gdje uređuje Politikion Satirikon. U Politici ima kolumnu Karlov ugao, a u Bazaru Bazar taštine ... Piše i dalje, kad god želi nešto lijepo da pročita!

AUTOGENO ZA VARAVANJE

USPEŠNI PRETRAŽUJU PO GUGLU,
A NEUSPEŠNI PO KONTEJNERU.

KAD JE TITO UKINUO KRALJA,
KOMUNISTI SU POVİKALI:
TO, CARE!

POPOVI IDU U Kladionice
DA I NJIH BOG POGLEDA.

SRBI SU SVOJEVREMENO PREŠLI ALBANIJU,
A SADA SU ALBANCİ PREŠLI SRBE.

BALKANAC TUČE ŽENU SAMO U DVA SLUČAJA:
ZA NJENO DOBRO I U SAMOODBRANI.

CRNOGORCI SU OTIŠLI,
ALI NAĆI ĆEMO IH PREKO MOBILNOG.

AKO NAS SVET ZAISTA TOLIKO VOLI,
ONDA JE OVO ZLOČIN IZ STRASTI.

IMAMO DRŽAVNI APARAT
ZA AUTOGENO ZAVARAVANJE.

POTREBNO JE ČUVATI DOSTOJANSTVO NAŠIH
MINISTARA.
NE TREBA IH HAPSITI ČIM NEŠTO UKRADU.

BUDIMO SRBI,
IAKO SMO SAMO LJUDI!

BOJAN BOGDANOVIĆ, rođen 1951. godine u Požegi.

Piše satiru, prozu, poeziju i književnu kritiku. Zastupljen u enciklopedijama i antologijama.

Dobitnik je više prestižnih nagrada i priznanja za humor i satiru, među kojima: nagrada za aforizme, na Festivalu humora i satire „Čivijada“ u Šapcu; nagrada časopisa „Nosorog“ za satiričara 2009; nagrada na Festivalu satire u Banjaluci 2010; nagrada „Pozlaćeni aforizmi“ u Mrkonjić Gradu 1. aprila 2010.

Objavio knjige aforizama: „Provjetravanje srca“, „Kolaž demokratije“ i „Bogovi i batine“.

Živi u Zenici kao slobodan umjetnik.

OTVORI SE

Kum nije dugme.
Zato sam morao
da pritisnem kumu.

Vlast se ne boji istine.
Upravo je obrnuto!

Ministre, nemate pravo na repliku!
Pomenuta je vaša majka.

Narod nešto ne miriše zastavu.
Mora da je vlast usrala motku.

Da bi u Bosni nešto dobio
moraš da moliš i pet puta dnevno.

Z

E

M

LJ

O!

Ne piše im na čelu koliki su lopovi.
Malo je prostora.

Oduvijek sam mislio
da sam nesretan.
Sada ne mislim.

Svaki moj ručak je zagoren,
jer poštujem princip nemiješanja.

Otvori se zemljo,
da propadnu domaći proizvođači!

Kad bi Drina mogla da priča,
dobila bi status zaštićenog svjedoka.

ANTOLOGIJA

Ako laž ima kratke noge kako onda uspijeva
da stalno ide ukorak s vremenom

VUKO BEZAREVIĆ

Probleme ćemo rješavati u hodu.

Čim stanemo na noge.

NEDELJKO NEĐO VARAGIĆ

Puko nam je film
ali su ostali kadrovi.

RADOJE MAĐO GOLOVIĆ

Bilo je to u jednoj zemlji građana.

Sve seljak do seljaka.

MILUTIN ĐURIČKOVIĆ

Nekada se oralo, sijalo i žnjelo

a danas se samo melje.

JOVAN ERAKOVIĆ

Stigle su mirovne snage.

Rat može da počne.

MILORAD JOKIĆ

Satira? To su makaze kojima
neposlušni šišaju nedodirljive.

VIŠNJA KOSOVIĆ MILAN

Kad sam odlučio da bježim nijesam ni slutio
da ću postati vođa puta.

VLADISLAV VLAHOVIĆ

On je sportski tip.

Sve rješava čvrstom rukom.

DRAGAN DRINČIĆ

Hvala ti majko što me rodi!

Ne zahvaljuj, sine – nema na čemu!

SAVO MARTINOVIĆ

Kod njih nijedan kriminalac nije na slobodi.

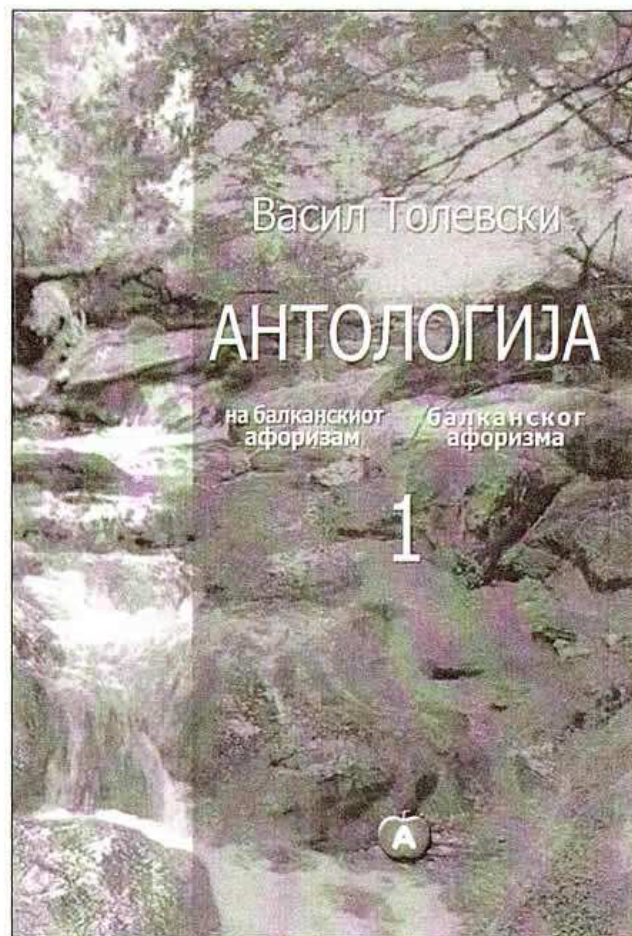
Dijeli sudbinu naroda.

ANDRIJA MARKUŠ

Ispričaj mu na samrti par aforizama.

Našli su ga nasmijang.

VLADAN ČIZMOVIĆ ČIKI

1 diktator sluša narod –
kad mu kliče.

DUŠAN ĐURIŠIĆ

Pred zakonom smo svi jednaki.

Pred sudijom – kako ko.

DRAGAN PAVLIČIĆ

Oponente je srozavao tako
što ih je spuštao na svoj nivo.

DRAGAN KOPRIVICA

Kovači smo svoje sreće.

Zato smo ovako omrčeni.

VESELIN BRNOVIĆ

BALKANSKOG

Nikada u svojoj bogatoj istoriji
nijesmo bili ovako siromašni.
NIKOLA ŠARANOVIĆ

Dobijena bitka pripada generalu
a izgubljena njegovoj diviziji.
MIJO MIRANOVIĆ GROF

Danas je lako biti pošten
ali je teško od toga živjeti.
DUGO KRIVOKAPIĆ

Neka optuženi ustane!
Ne vidi se od brojnih obožavalaca.
DEJAN TOFČEVIĆ

Vlast mora biti budna
a narod može da sanja.
VLADIMIR KUSOVAC

Zavarali smo neprijatelja.
Od nas, ni traga ni glasa!
DEJAN MILIČIĆ

Našu vlast je lako prepoznati.
Ne mijenja se.
VLADIMIR MIČKOVIĆ

Najlakše polaze od sebe oni
koji ne misle do čega će doći.
MIRKO PETRIĆ

Ako je ovo mir
mi se rata ne bojimo!
ZORAN RAONIĆ

Ako nemate drugih problema
dovoljni su i prvi.
RATKO M. PAVIĆEVIĆ

Živjela radnička klasa
na čelu sa znojem!
ILIJA LAKUŠIĆ

Dogovor važi
dok govor ne počne.
DARKO BATAN ŽUNJIĆ

Zakon je na strani slabijih.
Jači su ga odbacili.
VELJKO RAJKOVIĆ

Tamo gdje svi vuku nazad
dezertteri su avangarda.
RADOMIR RACKOVIĆ

Budite sitničari!
Imajte me u vidu.
VLAJKO ČULAFIĆ

AFORIZMA

TRIJUMF

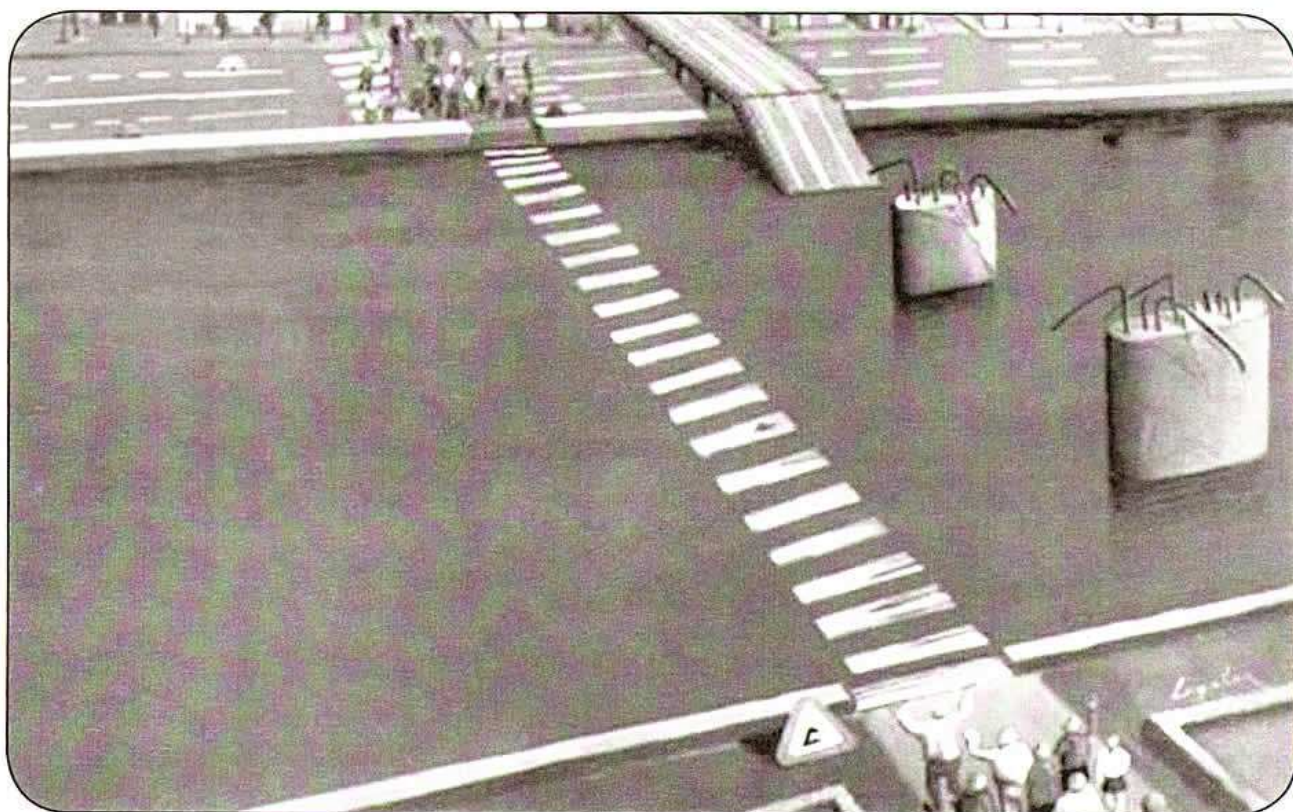
Dragutin Minić Karlo

Penzionisani potpukovnik Milovan K. je oduvek smatrao da je religija opijum za narod. Mrzeo je popove, a pogotovo one uparadene predratne buržuje, što su nedeljom išli u crkvu. I to sa kravatama, pa čak i leptir mašnjama. Kolestima se pravdao da su ga roditelji krstili odmah po rođenju i to bez njegovog znanja i pristanka. Davao je za pravo drugu Staljinu što je rušio crkve po Rusiji. Nije voleo ni studente, jer

to shvatili kao početak ozdravljenja. Počeo je opet da gleda televiziju i čita novine. Nije više bio toliko isključiv u diskusijama. Kada se obukao i rekao svojim da ide na sahranu patrijarha Pavla, sinu i ćerki samo što nisu krenule suze.

– Tata je sve preboleo, sada je potpuno normalan – govorili su.

Milovan K. je lagano koračao u nepreglednoj masi

je bio siguran da ih neko sa strane plaća da se bune, najverovatnija CIA, ali je i dalje smatrao da su crkva i buržoazija najveći neprijatelji radnog naroda.

I taman kada je pomislio da je reakcija pobedena i da nam predstoji svetla budućnost, umro je drug Tito. Njegov svet je počeo da se ruši: kako to prirodni zakoni nisu pod kontrolom i dozvoljavaju da umre takav jedan čovek. Malo ga je utešio novi vođa, ali kad je i on počeo da šuruje sa crkvom, sve mu se okrenulo u glavi. Povukao se u sebe, a prijatelji i rodbina su

sveta za kovčegom pokojnog patrijarha. Čak se gotovo kriomice i pomalo nespretno prekrstio kada su povorku blagosiljale vladike. Noge ga nisu baš držale, ali je stegao zube i do kraja ostao na sahrani.

Banuo je u kuću iscrpljen, ali nekako ozaren. Ukućani su bili presrećni što se tata preporodio i vratio korenima. A onda je tata ustao, i trijumfalno izjavio:

– Išao sam tamo samo da lično proverim. Sahrana druga Tita je bila neuporedivo veća i svečanija.

STRADANJE U CIKLUSIMA

Deset Božjih zapovesti
sveli smo na razumnu meru.

Kupila sam oružje.
Sada sam jači pol.

Pristajemo na sve!
To je naša poslednja ponuda.

Ovo je pravna država.
Sudi se na pravdi boga.

Decu nije lako prevariti.
Zato nemaju pravo glasa.

Čovjek sa oružjem je
kao životinja bez hrane.

Mi smo epski narod.
Stradamo u ciklusima.

Oslobodili smo se kolektivnog ludila.
Sada je svako lud na svoj način.

Imamo najbolje sportiste na svetu.
Tamo i žive.

Lanac kriminala je presečen.
Jedna polovina je u zatvoru
druga na vlasti.

VESNA DENČIĆ

BOLI ME BRIGA

NISAM ZNALA KAKO DA MU SE OSVETIM,
PA SAM SE UDALA ZA NJEGA.

NAJBEZOBRABNIJI DIO TIJELA JE
OD ŠAKE DO LAKTA.

OBOJE SMO BOLESNI.
MUŽA BOLI GLAVA, A MENE BRIGA.

IMAO JE OGROMNO BOGATSTVO
ALI MU GA JE RAZNIJELA SEKS BOMBA.

TAKVE SAM SREĆE DA I U NAJLUĐOJ NOĆI
NAĐEM PAMETNJAKOVIĆA.

MILICA PAPOVIĆ

IZOŠTRAVANJE GRIMASE

Dok bježimo od tradicije,
za petama nam reže vjekovi.

Opet nijesam na liniji.
Smetaju mi vijuge.

Tajna političke moći:
zatupiti masu, izoštriti grimasu.

Umjetnik i prosjak su veliki posvećenici:
umjetnik opslužuje svoj stil,
prosjak svoju prosjačku pozu.

Uljuljkanom duhu
kolijevka je i grobnica.

Civilizacija treba malog čovjeka.
Lakše ga je upakovati.

Kad demokratija spava,
snovi se ostvaruju diktaturi.

VIŠNJA KOSOVIĆ

Prvo smo kľicali, pa kľecali, pa jecali!

*Dovoljno je da se narod okrene
pa da prvi budu poslednji.*

*Hoćemo monarhiju!
I životinje imaju cara.*

*Satiričar je pao na ispitu.
Odlično je znao sadašnje vreme.*

*Samo glupi padaju na dno.
Pametni silaze.*

Sačuvaj Bože! Ako je išta ostalo.

DANICA MAŠIĆ

SAČUVAJ BOŽE!

JAVNO OBLAĆENJE

Mnogi su nestali tek onda
kad su bili primijećeni.

Za govornicom
golu istinu javno oblače.

Kome je ostao obraz
može da se slika.

Glas razuma čuva glasne žice.

Oni koji nijesu plakali
kad je Tito umro, plaču danas.

Da smo skretali s puta
ne bi bili ovdje.

STANKA JOVANOVIĆ

Imam opravdanje.
Koncept svijeta nije moj.

Autobiografija.
Pokušaj da zainteresuješ sebe.

Istina uvijek pobjeđuje.
Smrtnim ishodom.

Laž je ono čega nema,
a može da umre.

Komunizam je nestao.
Do zadnjeg aplauza.

Ljubav je savršen
ritam čula.

Priča o bračnoj sreći:
pomen propuštenim prilikama.

Rubikon nijesmo prešli.
Bomba iacta est!

Negativna selekcija je potreba.
Znaju sebe.

Veliki imaju pravo,
mali – sanovnik prava.

Sitna krađa je krivično djelo.
Za krupnu jemči država.

Počasni plotun mora da se ponovi.
Niko nije pogođen.

Tražimo pomilovanje! –
rekoše jaja.

Ukusi su različiti.
Otud toliko banketa.

Kod nas prvu violinu
sviraju trube.

Mijenjam cimera koji hrče,
za cimerku koja uzdiše.

Sve je teže juriti prostitutke.
Neće da bježe.

Pica? To nije stvar ukusa
već akcenta.

Mrdnite malo, drugovi odozgo! –
poručuju drugarice odozdo.

Mini suknja je
sloboda izražavanja nogu.

Lako je ići njihovim putem.
Samo zaobiđeš zakon.

Politika sve rjeđe kvari.
Ljudi su sve češća rijetkost.

Nijesam egoista.
Volim tuđe žene.

Opterećeni smo ljubavlju iz mladosti.
Volio je i on nas.

Đe je mržnja pojava
ljubav je pojam.

Kad mu je rekla da ga vara,
tješio se što ga nije lagala.

Što je malim ljudima ponos,
velikim ljudima je kompleks.

Čekam da pogan umre,
da mu kažem koju lijepu riječ.

Roditelji mi nijesu krivi.
Imali su najbolje namjere.

Sudeći po govorima
narodu se ne piše dobro.

Vlada je obustavila rad
i rezultati nijesu izostali.

Aforizam je krilatica
koja leti glavom.

Vlast je suviše slatka.
Od nje se lako smuči.

Živim ispred svog vremena.
Kupujem na kredit.

To je bilo ubistvo iz nehata.
Streljački vod je slučajno opalio.

Tužilac je podigao ptužnicu,
ali nedovoljno visoko.

Statistika pokazuje ono
što niko ne vidi.

Svi smo ludi za njim.
Niko se ne pravi pametan.

Prilegao sam na posao.
Da se malo odmorim.

Udaljavamo se od zdravog razuma,
jer bирамо друштво.

KOGA NEMA...

*Nema boljih od nas!
Koga nema, bez njega se može.*

*Za razliku od drugih
on stoji čvrsto na zemlji.
Vidi se da odskoče.*

*Čim legnem na rudu
zatrpaju me prijatelji.*

*Dok u nama bude imalo snage
um će carovati.*

*Imali smo pobjedu na dlanu.
Ispustili smo je kada nas je
sjajan potez protivnika natjerao na aplauz.*

*Smije nam se u brk.
Zato što smo ga pustili.*

*Mi biježimo samo uspjehe.
Naša mala bilježnica skoro da je prazna.*

Uladimir Mićković

RAZGOVOR

Razgovarali su iza zatvorenih vrata.
Nijesu ih pustili unutra.

Ima majčinih, kućinih i kurvinih sinova.
Ne može sve jedna majka da rodi.

Kako smo posijali, tako ćemo i požnjati.
Ne daj bože da se nešto rodi!

Ko izgubi pamet,
stalno nešto traži.

IZ

VOJISLAV-VOJIN BRNOVIĆ

EKSPRES

Dragan Koprivica

Pišem ove retke
za gospodu pretke ...

Cijenjeni predaci,
mi ispasmo bedaci ...

Imam snažno uvjerenje:
izigrasmo vaše povjerenje ...

Džaba ste se s osvajačem tukli,
za uši ga po bojišta vukli ...

Mjesto da smo dični s vašim grobom,
mi gložimo sami se sa sobom...

Bože dragi, što nas ovo snađe,
sve kličemo: „Živjele nam svađe...!”

Pa vi zato časa ne časite,
no, kren'te se – sve da nas spasite...!

Nek' praktične rode vam se misli,
Potegnite suvu drenovinu,
i sve, su š njom, koliko vas ima,
opletite po praunucima,
pa nam pamet, jer, vi ste u pravu,
doćerajte napokon u glavu...!

P
R
E
P
O
R
U
Č
E
N
O

UŽIVANJE U ZUBOLJI

Zabolio me zub, kutnjak. Šupalj, a boli ka da je najzdraviji. Glava mi breca i sijeva u mozak. Samo među svijeće.

Savo Martinović

Metni u njega grun soli – ništa. Ubači zrno bibera – opet ništa. Pridrži ždrokljaj prepečene murve, aokle – ne denja. (Potlje mi je doktor objasnio da je na raku postu „rezistentan“, oće reć, ne denja. Ubači grunčić dinamida (toga vazda imasmo u kuću) – zub ni da ane. (Ili dinamid nije ništa bez kapisle.)

Priča mi je unuk Vučura Novičina e je ovako zborio španjolski slikar Salvador Dali: „Kad je mojega oca bolio zub, reka je: 'Oću, sine, da ti se ispovijedim. Iako nema jačega bola od zubobolje, prista bih da me cijeloga vijeka boli zub, samo da živim dugo.' Nešto kontam, čkrka se Dali na očev račun, kolika to budala mora bit koja bi pristala da je cijeloga života boli zub?!”

A Mašan Tijedorov je mislio komat drukče: „Nema većega melema na svijet no kad te boli zub. Tada čoeck zaboravi na svekolike velje jade i grdne muke koje su ga skolile, a misli samo na zub.”

No, koliko god je melemno kad boli zub, š njim se nešto mora činjet. Viđu lijepo e mu nema lijeka bez klijesta. Ne nađi zdravstvenu knjižicu, (e je rijetko trošim), nemaše je nigde na videlo, te je ja lijepo zajmi od Radisava Mujova, pa pravo u Podgoricu kod zubara.

Čim zinuh, doktor mi pepisa njekciju.

Odma me prozvaše: „Neka uđe Radisav Bralević!” Ja skoči: „Ja sam.”

Kako skočih ja, skoči i ženska glava, Mudra Dragova: „A, Novelja, crno omrčeni, nijesi ti Radisav!”

„Jesam, jesam!”

„Nijesi ti Radisav, ni da Bog!” – nadodaje Mudra,

strunjena, skubući se za uvo i skaćući po pedu u vis.

Sanitетка raširila vrata i stoji skočanjena da se ne prekrsti. A i zabavnije joj, prilikom, da sluša priču kakvu nije čula, no da daje njekcije.

„Jesam, Mudra, Radisav, zvani Rajo Mujov Bralević i kvit!” – pretrupičih. (Ka da bi mi što falilo i da sam. Kamo sreće da jesam, sad me ne bi bolio zub.”

„Je li ova žena avizana?” – pita me sanitетка, pošto zatvori vrata iznutra.

„Jes, sestro, zaludu, i više od toga. Nepismenije a pametnije nema u selo Duboka Gomila.”

„A jesu li, onda, ti Radisav Bralević?”

„Radisav je moj drug s rabote, a ovo je njegova knjižica. On nije doša e mu nije bilo preše, što se za mene ne bi moglo reć. (Ni da nijesam doša ni da nemam preše.) Tako sam ja ode mjesto njega da primim njekciju i izvađim zub...”

„A koga boli zub, njega ili tebe?”

„Za njega ti ne bi umio reć, e ga nijesam pita (iako ne vjerujem da ga boli, pošto malo koji i ima). A mene boli, oću da izvijem iz

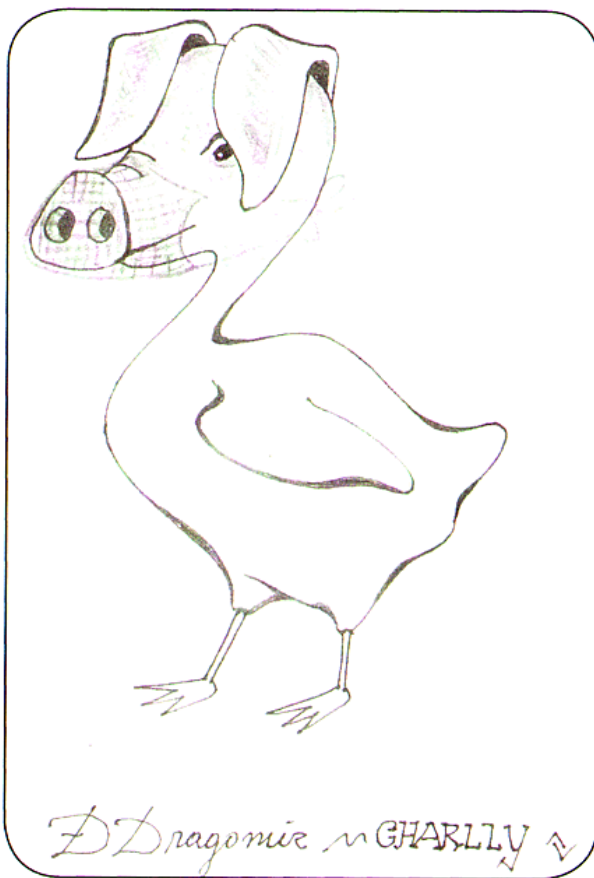
pameti, koliko god je imam.”

„A kako se ti zaboga, zoveš?”

„Novelja, nažalos, i još Ničiji, no je to duža priča...”

„Pa, pobogu, Novelja, što ne rečeš odma. To je tebe Radisav samo zajmio knjižicu da ne bi platilo – reče – participaciju za stomatološke usluge...”

„Taman tako. Eto, jedva se oboje alavertismo. To je samo stoga što ja ni prostu stvar ne umijem da objasnim... A naročito kad me boli zub!

Crnogorska 7

Dr Ratko Božović, sociolog kulture iz Beograda, priprema knjigu o sedmorici crnogorskih aforističara. Profesor Božović će o svakom aforističaru napisati esej-prikaz i odabrati po 60 aforizama, a naš poznati karikaturista Darko Drljević potruđiće se da svaki aforističar bude predstavljen portret-karikaturom.

*Bravo budalama!
Uvijek imaju kvorum.*

*Zakon je stupio na snagu,
ali smo mi bolji tehničari.*

RADOMIR RACKOVIĆ

*Masovne grobnice su
sabrana djela mnogih vođa.*

*Danas je na ratištu mirno.
Niko se živ ne javlja.*

MIJO MIRANOVIĆ GROF

*Narode, tvoj vođa je umro!
Primi svoje iskrene čestitke!*

*Napoleon je bio
gorostas od čovječuljka.*

DRAGAN KOPRIVICA

*Crnogorci ništa ne rade
na sebi. Plaše se visine.*

*Prerano je za kritiku vlade.
Još nije bivša.*

VELJKO RAJKOVIĆ

*Medijski rat su dobili bez krvi.
Ugušili su medije.*

*I on ima dobrih strana.
Na našoj je strani.*

VLADIMIR MIČKOVIĆ

*Neko živi srećno
a neko srećom.*

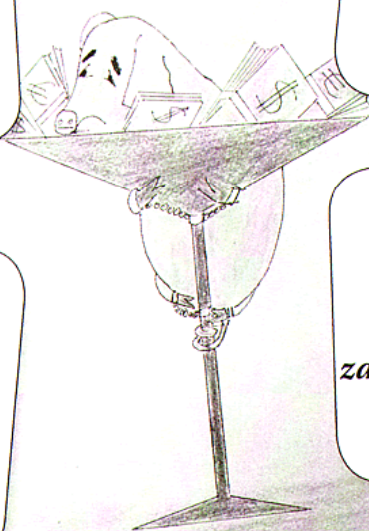
*Mrak je idealan
za njegovanje svijetlih tradicija.*

VLADISLAV VLAHOVIĆ

*U naš cilj ne treba sumnjati.
Toliki su pucali u njega.*

*Da nisu davali znake života
niko im ih ne bi ni uzeo.*

DEJAN TOFČEVIĆ

Zoran Grozdanovski

DEFORMACIJA KOJA NE KVARI

Radionica stakla u Podgorici je jedina u Crnoj Gori. I u bližem okruženju su prava rijetkost.

Vlasnik i umjetnik je Bato Nikolić, član Udruženja izvornih umjetnika Crne Gore, čovjek koji se, od 1999. godine, predano posvetio dokazivanju da sintagma „staklene noge” ne važi kada su u pitanju finalni eksponati njegovog rada. Do eksponata se dolazi tzv. deformacijom stakla. Bato sa pravom ističe da je ovo jedina, ili jedna od rijetkih deformacija, koja demantuje svoje značenje. Eksponati koji se nalaze u Galeriji stakla, čiji dio možete vidjeti na fotografijama, upečatljivo potvrđuju da se do umjetničkih djela može doći i deformisanjem materijala.

Bato je posebno posvećen radu sa „led” i „led bojanim” staklom, koje se u SAD, koristi za relaksaciju i psihički odmor. Od te vrste stakla pravio je podove za enterijer, plaafone, šankove, stolove, kuhinje, vrata. Kaže da je posebno ponosan na štiklu veličine 2,05 m, koju će, kako u šali kaže, pokloniti „prvoj ženi kojoj štikla bude taman”.

Radionica-galerija se nalazi u Beogradskoj ulici broj 56.

Uz zahvalnost umjetniku za poklon statue, koje će biti dodijeljene pobjednicima na Festivalu, pozivamo vas da posjetite Batovu galeriju i uživajte u unikatnim staklenim eksponatima.

KLIKNITE S LJUBAVLJU!

montenegrina.net

Na sajtu montenegrina.net, čiji su pokretači i osnivači, u okviru NVO „Infomont” – Budva, **Boro Milović**, direktor i **Vesko Milović**, web team i tehničko održavanje, zainteresovani mogu posjetiti **Digitalnu biblioteku crnogorske kulture** i pronaći neprocjenjivo bogatstvo koje se u njoj krije.

DA SE ZAPAMTI

IX FESTIVAL, '08

Nagrade:

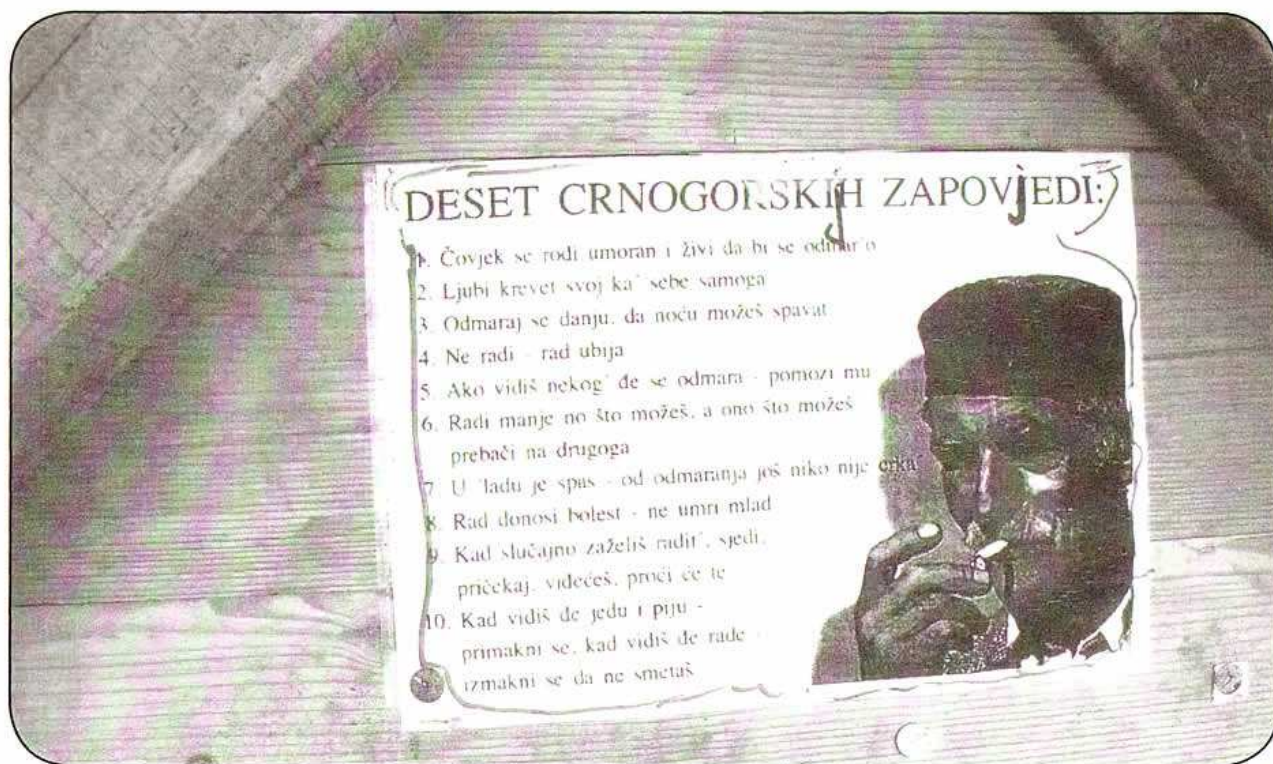
- Za životno djelo: Vlatko IVANOVIĆ
- Satiričar godine – Dejan TOFČEVIĆ
- Za aforizme: Vladan ČIZMOVIĆ ČIKI
- Za satiričnu poeziju: Dragan KOPRIVICA
- Najbolja knjiga: PITAMTEJA – S. MARTINOVIĆ
- Za poseban doprinos humoru i satiri: Dragan SKLENDER PELE
- * II Međunarodni festival karikature – tema: Uspjeh i sreća
 1. nagrada – Kristijan TOPAN, Rumunija
 2. nagrada – Jordan POP ILIJEV, Makedonija
 3. nagrada – Sava BABIĆ, Srbija
- * V Kolonija karikature
 - nagrada „Živko Đurović” – Mirko ZULIĆ

X FESTIVAL, '09

Nagrade:

- Za životno djelo: Savo MMARTINOVIĆ
- Satiričar godine – Vladislav VLAHOVIĆ
- Za aforizme: Rade ĐERGOVIĆ, Šabac
- Za najbolju knjigu: Komnen BULATOVIĆ (Tišina, kad ja ćutim!)
- * Za poseban doprinos humoru i satiri – Vladimir MIČKOVIĆ VI Kolonija karikature
 - nagrada „Živko Đurović” – Miro Georgijevski, Makedonija
- * III Međunarodni festival karikature, tema – Most:
 1. nagrada – Michael Mayevsky, Ukrajina

XI FESTIVAL, '10

Na konkurs je pristiglo 1509 aforizama, od 68 autora iz regiona; 48 satiričnih priča od 30 autora i 30 karikatura. Žiri za dodjelu nagrada i priznanja, u sastavu **Savo Martinović**, predsjednik, **Luka Lagator** i **prof. dr Draško Došljak**, jednoglasno je odlučio, da nagrade dobiju:

- 1. nagrada za aforizam, ravnopravno aforizmi pod šiframa: „Aristofaneum” i „Panuka”, autora **Milana Todorova**, iz Petrovaradina, i **Zorana T. Popovića**, iz Pančeva,

- 1. nagrada za satiričnu priču, priča „Bajka”, pod šifrom „Škola”, autora književnika **Ilije Lakušića**, iz Podgorice
- 1. nagrada za karikaturu na temu GRIP, **Mirko Zulić**, karikaturista iz Podgorice

Nagrada za životno djelo „Pavle Donović”, dodijeljena je poznatom crnogorskom piscu za djecu, satiričaru i prevodiocu Dušanu Đurišiću, iz Podgorice.

RAFALNA PALJBA

Preguraćemo i ovaj mjesec,
reče student sestri:
majka nam je u bolnici!

Preguraćemo ovaj mjesec! -
reče student svojoj sestri:
majka nam je u bolnici!

ANDRIJA RADULOVIĆ

TENDER

Na tenderu za dobijanje monopola na moju dušu i telo, takmičili su se Sveštenik i Političar.

- Kad umreš, uživaćeš! - reče prvi.

- Biće ti bolje kad mi dođemo na vkast! - obeća drugi.

Pobedio je Sveštenik, jer Političar obeća neizvesne događaje, u ne baš bliskoj budućnosti. Preću da umrem, nego što on ispunio obećanja!

A, tako sam nestrpljiv!

MILAN BEŠTIĆ

STO(NOGA)

Svi smo naši.
Sve moj do mojega.

Ona lijepo priča.
Dobro krije noge.

BLAGOJE KRIVOKAPIĆ

NARUČITE ODMAH

Naš metod za skidanje suvišnih kilograma je veoma efikasan. Arapska gravitaciona slanina će vam omogućiti da, u roku od šesnaest dana, izgubite devet kilograma. Slanina se isporučuje u specijalnom rancu, iz kojeg nema potrebe da je vadite. Dovoljno je da ranc stavite na leđa i svakodnevno pešačite petnaest kilometara. Garantovano ćete smrštati. Naručite odmah!

MILAN BEŠTIĆ

MANEKENI

U vrijeme opšte oskudice
Kad moć caruje u očnoj mreni
Trijumfuju manekeni

U haosu i beznađu
Kad se davo s mrakom ženi
Trijumfuju manekeni

Život ovaj trte-vrte
Samo duše mrtve pleni
Trijumfuju manekeni

I u žalu i u kalu
Postadosmo čudno nemi
Trijumfuju manekeni.

ŽARKO ĐUROVIĆ

PRAVO PISNI!

I kada se kredit lako digne,
rata teško padne.

Zakon važi za svakoga.
No, nijesam ti ja svako!

Bio sam dužan i bogu i ljudima,
ali sam uspio da prepolovim dug.
Postao sam ateista.

Imao sam ja i staru deviznu štednju,
ali joj je inflacija došla glavnice.

Vratio sam povjerenje u banku.
Za novac ima vremena.

Nijesu strašne greške pravopisne.
Strašno griješi ko pravo pisne!

DRAGAN VARAGIĆ GIĆO

STATUS KANDIDATA

Televiziju ne gledam,
ali pretplatu plaćam.
Od dva zla izabrao sam
manje.

Kosovo ili Evropa?
Ja bih nešto sa roštilja!

Bankomat -
to je naš Zid plača

Kod jedne lepote istakao
sam kandidaturu.
Još samo da se prolepšam
i obogatim
i steći ću status kandidata
za ulazak u nju.

Naš izveštaj o potrazi za
ratnim zločincima
odlično je napisan.
Ma, kao izmišljen!

Naša privreda je na samrti.
U životu se još održava
pomoću televizijskih aparata.

Ove godine nećemo
putovati nigde.
Ali, bez viza!

Akcije naših javnih preduzeća
uvek imaju istu cenu.
Besplatne su kad ih dobijete,
besplatne su kad ih prodajete.

Politika nije samo kurva,
već i domaćica.
Koliko li je samo
biografija ispegkala.

BOJAN LJUBENović

PARLA MENTALNA KRIZA

Veljko Rajković

Vrijeme je krize. Vanredna sjednica parlamenta. Na dnevnom redu samo jedna tačka: Kriza – da ili ne? Tačka razno odložena je za prvu sjednicu poslije prolaska krize. Iz opozicionih klupa čuje se: Ko će toliko da čeka? Predsjedavajući iz pozicione fo-

1) Da li smo u krizu?

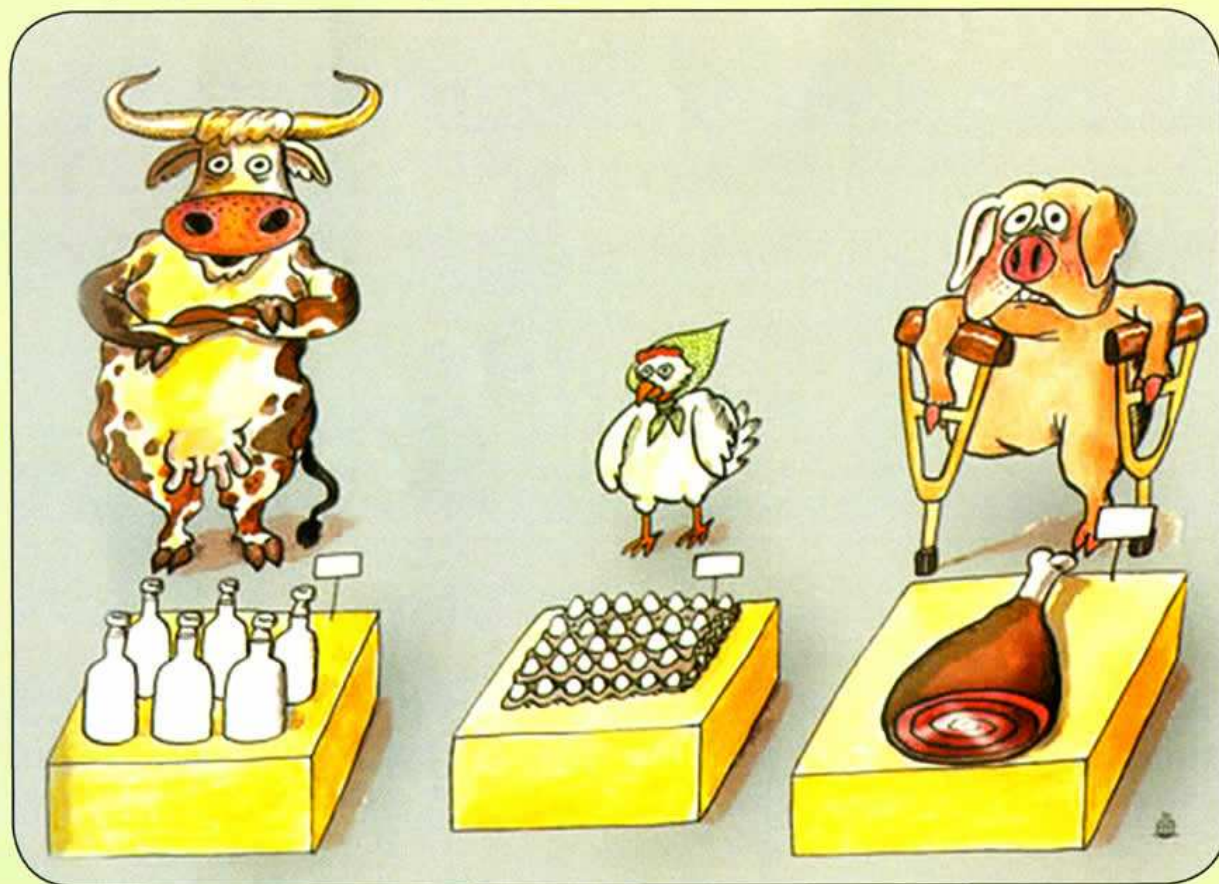
2) Da li smo u krizi?

Zbog složenosti pitanja, dogovoreno je da je dva sata optimalno vrijeme za neophodno razmišljanje i još neophodnije konsultacije.

Pošto razmišljanja, u samom startu, ne daju željene rezultate, većina poslanika predlaže da se konsultaci-

sjedavajući saopštava da nevažnih listića ima 19, a da su rezultati više nego očekivani (u poziciji se zna kako ko piše):

– Da smo u *krizu* izjasnilo se 80, a da smo u *krizi* 19 poslanika (nevažni listići)!? Prema tome, objavljujem da je, velikom većinom, odlučeno da smo u *krizu*!?

telje odgovara: Pa, vrijeme je novac!

Pošto je usvojen predlog parlamentarne većine da se o krizi ne govori, radi izbjegavanja asocijacija u vezi sa dva pitanja o kojima će se poslanici izjašnjavati, predsjedavajući saopštava da se, ispred svakog poslanika, nalazi glasački listić sa dva pitanja:

je produže za vrijeme predviđeno za razmišljanje.

Predsjedavajući, bez razmišljanja, usvaja predlog.

Izjašnjavanje teče bez manjih incidenata.

Nakon otvaranja glasačke kutije (koja je, za razliku od listića, neprovidna) i prebrojavanja listića, pred-

Salom se prolama aplauz, a „porazena” manjina, uzdignute glave (valjda, uzdajući se u božju pomoć), napušta salu. Za njima se, sa svih strana, iz redova poražavajuće većine, čuje:

– Jesmo li vam govorili da se pismenost ne uči na fakultetu? Oдавno ste vi u *krizu*!?